

مختصر سوانح مرحوم دکتور میر نثار احمد

" "

72 مرحوم سید عبدالروف "فقیری هروی" 1374 شمسی در روزنامه مورخه دوشنبه 29 جوزای 1374 شمسی در روزنامه زیر عنوان مجمع دوستان راجع به مرحوم دکتور میرنثار احمد مفلح چنین نگاشته اند¹:

یکی از شعرای سابقه دار، هرات برادر دکتور میرنثار . وی فرزند شاد روان حاجی میر فضل

احمد صالحی از سادات بادمریان بوده که در سال 1316 هجری شمسی در شهر ادب پرور هرات دیده بجهان . دکتور مفلح که در سالهای تحصیلی از

شاگردان ممتاز هرات بشمار میرفت دوره تعلیمات ابتدائی فخرالمدارس و بکلوریا را در لیسه سلطان غیاث

الدین غوری در سال 1336 هجری شمسی بیپایان رسانیده و شامل فاکولته طب پوهنتون کابل گردید. ایشان در سال

1343 هجری شمسی از فاکولته طب کابل فارغ و دیپلوم تحصیلی دریافت نمودند. ایشان بعدا

رشته داخله از کابل و دیپلوم های بین سالهای 1977-

1978 (DrPh*) از کشور هند و در سال 1982 از کشور بنگله دیش ، علاوه ایشان در

72 اتفاق اسلام گرفته شده است ولی باز نویسی شده است یعنی

نوشته اصلی محترم سید عبدالروف فقیری هروی نمیباشد. ضمنا جملات و عبارت که با * نشانی شده به نوشته اصلی اضافه گردیده است.

کنفرانس های علمی در کشور های مختلفه اشتراک نموده
ایشان از سال 1345 به بعد به صفت داکتر مقرر و
در نقاط مختلف افغانستان ایفای وظیفه نمود ، از جمله
ایشان اساس مراکز صحتی را برای نخستین بار در
ولسوالی های اوبه، گلران وقادیس ولایات هرات و
بادغیس گذاشته اند. همچنان ایشان در ولایات کابل به
صفت متخصص داخله (شفاخانه وزیر اکبر خان)
متخصص امراض انتانی(شفاخانه انتانی)
ترینر داخله در شفاخانه وزیر اکبر خان کابل ایفای وظیفه
همچنان ایشان در ولایات کندهار، ننگرهار و
پکتیا ایفای وظیفه نموده و بنیانگذار اداره صحت محیطی
و کنترل امراض ساری در ولایت هرات میباشند. ایش
همچنان برای چندین سال استاد انستیتوت متوسط طبی و
استاد فاکولته طب هرات بوده اند. وی علاوه از زبان دری
که زبان اصلی اش میباشد به السنه پشتو، عربی و انگلیسی
تسلط داشته ، تحریر ، تکلم و ترجمه کرده می توانند.
قابل یاد آوری هست که ایشان تا آخرین روز حیات به
شف سرویس امراض انتانی شفاخانه حوزه وی
هرات ایفای وظیفه نمودند.*

ایشان میگویند که نخستین شعر را در لیسه سلطان غیاث
الدین غوری سروده اند، در همان سالها اشعار ایشان را
مرحوم استاد فکری سلجوقی اصلاح نموده تا اینکه قریحه
ایشان به پختگی رسیده است. ایشان از شعرای معاصر

یده و شعر " ایرج میرزا
معنی واقعی شعر میدانند. ایشان گفته اند که نزد مرحوم
غواص بیان و معانی نزد مرحوم طبیب مولوی سید
ادبیات زبان عربی را فراگرفته .
دیوان ایشان که حدود دوهزار بیت بود در زمان سلطه
متجاوزین کفر و الحاد بعضی اسباب و اثاثیه خانه
. ایشان فرمودند که بعضی
از آن اشعار و سروده ها را از منابع مختلفه مثل اخبار ,
جراید و مجلات توانستند دوباره احیاء کنند.
آثار علمی عمده شان سیروز امراض کبدی بزبان فارسی
و تحقیق علمی راجع به شیوع مرض سگ دیوانه در
کلکته هند میباشد.

ایشان به تاریخ 13 1377 به اثر یک حمله قلبی جان
به حق تسلیم نمودند. پیکر شان در هدیره آبائی شان
همجوار خواجه عبدالله تاکی دفن شده هست. یاد شان شاد و
خاطر شان گرامی باد.